

- b) afskedigelsen skete på grundlag af en neutral bestemmelse i national ret
- c) de nationale bestemmelser i den nævnte sag om afskedigelse ikke indeholder kriterier eller en pligt til at foretage en bedømmelse i forhold til alle personer, som muligvis kan være berørt af afskedigelsen, og heller ingen pligt til at begrunde afskedigelsen af den konkrete person?
- 2) Skal artikel 1[4], stk. 1, litra c), i direktiv 2006/54 samt artikel 3, stk. 1, litra c), i direktiv 2000/78, sammenholdt med artikel 30, 47 og 52, stk. 1, i chartret om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at disse bestemmelser tillader en national foranstaltning i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i artikel 157, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og artikel 21 i lov om beskyttelse mod forskelsbehandling (Zakon za zashtita ot diskriminatsia), sammenholdt med artikel 106, stk. 1, nr. 2), i tjenestemandsløven (Zakon za darzhavnia sluzhitel), hvis de sidstnævnte bestemmelser i det tilfælde af afskedigelse, der er nævnt i første præjudicielle spørgsmål (på grund af ophør som følge af nedskæring af antallet af ensartede stillinger, som beklædes af såvel mænd som kvinder) af en tjenestemand fra offentlig tjeneste, udtrykkeligt hverken fastsætter en pligt til at foretage en udvælgelse eller kriterier som en del af afskedigelsesretten, som begge kun anerkendes i administrativ praksis og retspraksis, hvis den for afskedigelsen kompetente myndighed efter eget skøn har godkendt en procedure og fastsat kriterier, medens der i modsætning hertil i det identiske tilfælde af afskedigelse af en arbejdstager fra offentlig tjeneste, er fastsat bestemmelser om pligt til at foretage en udvælgelse og fastsætte kriterier for gennemførelse af udvælgelsen som en del af denne myndigheds afskedigelsesret?
- 3) Skal artikel 1[4], stk. 1, litra c), i direktiv 2006/54 samt artikel 3, stk. 1, litra c), i direktiv 2000/78, sammenholdt med artikel 30, 47 og 52, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at afskedigelse af en tjenestemand fra offentlig tjeneste er uberettiget og derfor uforenelig med de nævnte bestemmelser, blot fordi den administrative myndighed ikke har foretaget en udvælgelse og ikke har anvendt objektive kriterier henholdsvis ikke har fremlagt en begrundelse for sin beslutning om at afskedige den konkrete person, hvis denne person har beklædt en stilling, som er identisk med stillinger, som beklædes af andre personer, både mænd og kvinder, og afskedigelsen er sket på grundlag af en neutral bestemmelse?
- 4) Skal artikel 18 og 25 i direktiv 2006/54, sammenholdt med artikel 30 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at proportionalitetsprincippet er overholdt, og således, at disse bestemmelser tillader en national ordning, hvorefter der i tilfælde af uberettiget afskedigelse fastsættes en erstatning, som ligeledes finder anvendelse ved overtrædelser af det EU-retlige princip om ligebehandling i forbindelse med beskæftigelse og erhverv, hvorefter den maksimale periode, der kan ydes erstatning for, fastsættes til seks måneder og hvorefter erstatningens størrelse fastsættes — på grundlag af grundlønnen for den beklædte stilling, dog kun såfremt og for så vidt som den pågældende person er arbejdsløs eller modtager et lavere vederlag, og såfremt den pågældendes krav på genansættelse i samme stilling består særskilt og ikke er en del af den pågældendes ret til erstatning efter den pågældende medlemsstats nationale ret?

⁽¹⁾ EUT L 204, s. 23.

⁽²⁾ EUT L 303, s. 16.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Korkein hallinto-oikeus (Finland) den 20. januar 2016 — A Oy

(Sag C-33/16)

(2016/C 111/16)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Korkein hallinto-oikeus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: A Oy

Procesdeltager: Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö (finsk afgiftsmyndighed)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 148, litra d), i Rådets direktiv 2006/112/EF⁽¹⁾ om det fælles merværdiafgiftssystem fortolkes således, at lastning og losning af et fartøj er ydelser i denne bestemmelses forstand, der er bestemt til at dække et direkte behov i forbindelse med søgående fartøjers ladning som omhandlet i dette direktivs artikel 148, litra a)?
- 2) Skal artikel 148, litra d), i direktiv 2006/112/EF henset til præmis 24 i Domstolens dom Elmeka, forenede sager C-181/04 — C-183/04, hvorefter afgiftsfritagelsen i henhold til denne bestemmelse ikke kan udvides til at omfatte levering af tjenesteydelser i et forudgående handelsled, fortolkes således, at dette også gælder for den i nærværende sag omtvistede tjenesteydelse, hvor den tjenesteydelse, der i første handelsled leveres af en af A Oys underentreprenører, omfatter en tjenesteydelse, som direkte fysisk vedrører ladningen, og som A Oy viderefakturerer til speditøren eller transportøren?
- 3) Skal artikel 148, litra d), i direktiv 2006/112/EF henset til præmis 24 i Domstolens ovennævnte dom, hvorefter afgiftsfritagelsen i henhold til denne bestemmelse kun gælder for tjenesteydelser, der leveres direkte til rederiet, fortolkes således, at denne afgiftsfritagelse ikke kan finde anvendelse, såfremt tjenesteydelsen leveres til den, der har råderet over ladningen, f.eks. eksportøren eller importøren af varerne?

⁽¹⁾ EUT L 347, s. 1.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Augstākā tiesa (Letland) den 27. januar 2016 —
Valsts ieņēmumu dienests mod SIA »LS Customs Services«**

(Sag C-46/16)

(2016/C 111/17)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Augstākā tiesa

Parter i hovedsagen

Kassationsappellant: Valsts ieņēmumu dienests

Kassationsindstævnt: SIA »LS Customs Services«

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 29, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92⁽¹⁾ af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks fortolkes således, at den metode, der er fastsat heri, ligeledes finder anvendelse i tilfælde, hvor indførelsen af varer og disses overgang til frit forbrug på Fællesskabets toldområde er en følge af den omstændighed, at de importafgiftspligtige varer under transitproceduren blev unddraget toldtilsyn, og at de ikke var solgt med det formål at blive indført på Fællesskabets toldområde, men med henblik på at blive udført fra dette område?
- 2) Skal udtrykket »i nævnte rækkefølge« i artikel 30, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks, sammenholdt med retten til god forvaltning i artikel 41 i Den Europæiske Unions Charter om grundlæggende rettigheder og princippet om, at administrative afgørelser skal begrundes, fortolkes således, at toldmyndigheden for at kunne nå til den konklusion, at metoden i forordningens artikel 31 finder anvendelse, er forpligtet til i hver enkelt afgørelse at angive grunden til, at den har fundet, at metoderne til fastsættelse af toldværdien i forordningens artikel 29 og 30 ikke kan finde anvendelse under de konkret foreliggende omstændigheder?